

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Płocku Wydział II Karny Sekcja ds. wykroczeniowych w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Kondziewski

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Śródka

w obecności oskarżyciela publicznego Piotra Mąkał z Nadleśnictwa Płock

po rozpoznaniu dnia 08.09.2016r. sprawy przeciwko **W. S. synowi L. i M. z domu W. urodzonemu (...)** w **P.** obwinionemu o to, że w miesiącu lutym 2016 roku dokonał wyrzucenia do lasu państwowego Nadleśnictwa Płock Leśnictwo B. oddział (...) gmina S., śmieci w formie kartonu papierowego z dokumentami

- tj. za wykroczenie z art. 162§1 kw

ORZEKA:

Obwinionego **W. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

POUCZENIE

1. Od wyroku sądu pierwszej instancji służy stronom apelacja (art. 103 § 2 k.p.w.).^{b)}
2. Wyrok można zaskarżyć w całości lub części (art. 103 § 4 k.p.w.).
3. Apelację wnosi się na piśmie w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty otrzymania wyroku wraz z uzasadnieniem.^{b)} W wypadku, gdy uzasadnienie wyroku zostało przedstawione wyłącznie w formie ustnej, apelację wnosi się na piśmie w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty otrzymania wyroku wraz z przekładem tego uzasadnienia. Wniesienie apelacji przed upływem terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku albo wniosku o przekład uzasadnienia wyroku przedstawionego w formie ustnej wywołuje skutki wskazane odpowiednio w art. 35 § 1 k.p.w. albo art. 82 § 7 k.p.w. (wniosek o uzasadnienie wyroku bądź sporządzenie przekładu uzasadnienia wyroku przedstawionego w formie ustnej, sporządzenie uzasadnienia bądź przekładu uzasadnienia przez sąd, doręczenie uzasadnienia bądź przekładu uzasadnienia) i podlega rozpoznaniu; można ją uzupełnić w terminie 7 (siedmiu) dni (art. 105 § 1-2 k.p.w. i art. 122 § 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego

zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami (art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

4. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

5. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

6. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

7. W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

8. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

9. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w.).

10. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-9) ^{c)}

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później; skrót „k.p.w.” oznacza ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 2013 r. poz. 395 oraz niektórych Dziennikach opublikowanych później.

a) stosuje się w sprawach o wykroczenia, z wyłączeniem spraw o wykroczenia skarbowe

b) uwzględnia się, o ile ustawa nie stanowi inaczej

c) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi

Sygn. akt II W 522/16

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Straż Leśna w P., wniósł o ukaranie W. S. za to, że w miesiącu lutym 2016 roku dokonał wyrzucenia do lasu państwowego Nadleśnictwa Płock Leśnictwo B. oddział (...) gmina S., śmieci w formie kartonu papierowego z dokumentami, tj. za wykroczenie z art. 162§1 kw.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2016r. albo dwa dni wcześniej w lesie w Leśnictwie B. pracownik Lasów Państwowych znalazł karton z dokumentami, między innymi z dokumentami M. S. (1). Na podstawie tych dokumentów leśnicy ustalili, iż dokumenty te pochodzą z niedalekiej posesji przy ul. (...) w B., należącej do W. S..

W. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył, iż miałby wyrzucić do lasu wskazane wyżej karton i dokumenty. Wskazał przy tym, że w lutym robił porządki, zgromadził stare, niepotrzebne dokumenty, w tym dokumenty byłej żony, jednak zapakował je do worka, a następnie worki zostały wystawione przed posesję, aby odpady te zostały odebrane podmiot dokujący zbiórki i wywozu śmieci. Skoro zaś dokumenty te znalazły się potem w lesie, to według obwinionego musiał uczynić to ktoś inny, gdyż on stwierdził rozerwanie wystawionego przed posesją worka.

Również L. S. – ojciec obwinionego potwierdził, że syn robił porządki w domu, zaś wszystkie śmieci zostały wystawione przed posesję w workach, albowiem zbliżał się termin odbioru odpadów. W dniu 4 lutego świadek wystawił worki przed posesję, później zauważył zaś, że worki zostały poprzewracane i rozerwane.

Z kolei M. S. (1) zeznała, iż wyprowadzając się pozostawiła w domu obwinionego dokumenty znalezione w lesie. Ponadto wskazała, iż nie wie kto mógł te rzeczy wyrzucić do lasu i jednocześnie wskazała, iż stosunku z byłym mężem są poprawne i nie ma powodu, dla którego były mąż miałby osobiście i z premedytacją dokumenty te wyrzucić do lasu – czy to w celu chociażby ujawnienia jej danych osobowych, czy dokuczenia jej.

Natomiast M. D. zeznał, że jego podwładny ujawnił w lesie śmieci w postaci dokumentów. W dniu 19.02.2016r. świadek brał udział w oględzinach dokumentów znalezionych w lesie, na których widniały dane M. S. (1). Śmieci stały pod drzewem w pobliżu szlaku turystycznego. Nikt jednak nie widział, kto mógłby śmieci te w lesie pozostawić.

Sąd zważył co następuje:

Wszystkie powyższe dowody Sąd uznał za wiarygodne, nie sposób w zeznaniach świadków czy wyjaśnieniach obwinionego doszukać się elementów, które wskazywałyby, iż jest inaczej. Oceniając powyższe dowody, należało stwierdzić, iż na ich podstawie niewątpliwie jest jedynie to, że w lesie znaleziono porzucone dokumenty, które pochodziły z domu obwinionego.

Ten ustalony stan faktyczny i przeprowadzone dowody nie pozwalają zatem na uznanie – bez żadnych wątpliwości, iż to obwiniony wyrzucił dokumenty do lasu i zaśmiecił go. Jedyną poszlaką wskazującą, iż obwiniony ma jakikolwiek związek z tymi śmieciami (dokumentami) jest przyznany przez niego fakt, że dokumenty pochodzą z jego domu i przed znalezieniem ich w lesie, on sam robił w domu porządki gromadząc te dokumenty do usunięcia wraz z innymi odpadami przez wyznaczoną do tego firmę. Brak jest natomiast jakichkolwiek dowodów czy chociażby poszlak wskazujących, że to obwiniony sam porzucił karton z dokumentami w lesie. Zwrócić należy uwagę, iż nikt nie przyłapał obwinionego na gorącym uczynku – co byłoby dowodem koronnym. Nic nie wskazuje również na to, by obwiniony miał jakikolwiek interes w porzuceniu w lesie w miejscu publicznym dokumentów z danymi byłej żony – co byłoby poszlaką wskazującą na motyw działania sprawcy i zbliżającą trop do osoby obwinionego. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów nie wynika, iż między obwinionym a jego byłą żoną istniał jakiś konflikt, by obwiniony miał interes i motyw do porzucenia dokumentów byłej żony w lesie. Innych ewentualnych powodów, by obwiniony miał wyrzucać dokumenty w lesie Sąd nie dopatruje się w tej sprawie, skoro obwiniony korzystał ze stałego odbioru odpadów przez powołany do tego podmiot. Zwrócić też należy uwagę, iż tak obwiniony jak i jego ojciec zgodnie twierdzili, że dokumenty te znalazły się w workach z odpadami wystawionych przed posesję, nie można więc wykluczyć, że ktoś trzeci ze swawoli czy dla dowcipu uszkodził worek i przeniósł część odpadów, porzucając je w lesie.

W tych okolicznościach, Sąd mógł orzec tylko w jeden słuszny sposób – uniewinniając obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

W związku z powyższym kosztami postępowania należało obciążyć Skarb Państwa.